

IZJAVA Sekcije pomočnikov ravnateljev o napovedani stavki

V času epidemije in zaprtja šol je širša javnost spoznala, kako zelo pomembno in zahtevno nalogo opravljajo v naši družbi vzgojitelji in učitelji. Odgovornost, predanost ter požrtvovalnost vseh zaposlenih je obdržala nad vodo vzgojno-izobraževalni sistem, v katerega je vključenih 515.000 otrok, mladostnikov in študentov.

Razmerja med plačami vzgojiteljev, učiteljev, profesorjev, pomočnikov ravnateljev in ravnateljev ter ostalimi javnimi uslužbenci so se leta spreminjala v škodo pedagogov. Kljub temu, da imajo, za razliko od ostalih plačnih skupin, skoraj vsi učitelji univerzitetno stopnjo izobrazbe, so njihove plače nižje v primerjavi z drugim plačnimi skupinami. Napovedani dvig plačnih razredov vseh zdravnikov ni glavni razlog za dodatno rušenje plačnih razmerij v plačnem sistemu.

Zato kadri ne odhajajo samo v zdravstvu, odhajajo vzgojitelji in učitelji iz vrtcev in šol. Na razpise za prosta delovna mesta velikokrat ne prispe niti ena prijava. Mladi se ne odločajo več za poklic, ki so ga vlade leta in leta uspešno degradirale. Starejši se upokojujejo. Kdo bo staršem povedal, da njihovega otroka v naslednjem šolskem letu nihče ne bo mogel poučevati matematiko, ker učitelja matematike ni? Ali jih bodo spet učili starši doma? Kdo bo staršem povedal, da v vrtcu ni več nikogar, ki bi skrbel za njihovega otroka? Ali bodo starši spet ostajali doma? Ministrstvo je kljub neštetim opozorilom leta držalo glavo v pesku. Par napovedanih štipendij ne bo rešilo ničesar.

Vodstva vrtcev in šol smo v času epidemije pomanjkljiva in nejasna navodila MIZŠ, ki smo jih dobivali v petek popoldan, do ponedeljka pretvorili v uporabno in razumno pojasnilo za naše učence, njihove starše in naše zaposlene ter jih tako vsaj malo zavarovali pred vsemi nesmisli. Mi smo prevzeli odgovornost za odločitve tam, kjer jih MIZŠ ni hotel in ni bil sposoben prevzeti. Garali smo dneve in noči zato, da so šole in vrtci lahko ostali odprti. Ker smo vedeli, da moramo to storiti za naše otroke in učence.

Postali smo epidemiologi, pravniki, mirovni posredniki in strelovodi. Postali smo čarovniki organizacije dela in izvajanja vseh ukrepov ter hkrati stiskali zobe ob obiskih inšpekcij, ki so imele pripravljene odloke o zaprtju šole. In ob vsem tem opravljali še vse ostalo, kar je potrebno za normalno delovanje vrtcev in šol.

Skoraj 20 odstotkov pomočnikov ravnateljev je jeseni s prihodom novega šolskega leta zapustilo naše vrste, ker enostavno niso zmogli več. Zaradi vseh obremenitev so pregoreli in zboleli. Prisiljeni so bili izbrati med svojim zdravjem in moralno dolžnostjo do učencev in svojih sodelavcev.

Še večja anomalija, o kateri se premalo govori, so plače ravnateljev. Sistem je postavljen tako nepošteno, da ima cel kup ravnateljev še nižje plače kot učitelji. Kako lahko ima direktor nižjo plačo kot ostali zaposleni. Odgovornost do otrok in zaposlenih ter obseg dela pa so vsako leto večji.

Slovenija mora imeti najboljši vzgojno izobraževalni sistem na svetu, ker bo vedno le znanje naš največji konkurenčni potencial. In zato potrebujemo najboljše vzgojitelje, učitelje in vodstva šol. Nimamo druge izbire. Zato bomo, tako kot do sedaj, vztrajali pri naših prizadevanjih za izboljšanje statusa zaposlenih v vzgoji in izobraževanju.

Sašo Božič
predsednik Sekcije pomočnikov ravnateljev